

90 +

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

18

FACVLTATIS JVRIDICÆ
DECANVS,
**CONR. WILHELMVS
STRECKER, JC^{TUS},**

EMINENTISSIMI AC CELSISIMI PRINCIPIS ELECTO-
RIS MOGVNTINI CONSILIARIVS REGIMINIS, PRÆFA-
TÆ FACVLTATIS ASSESSOR SENIOR, PROFESSOR CO-
DICIS PVBL. ORDINARIVS, CIVITATIS SYNDICVS,
ET CONSVL PRIMARIVS,

AD
AVDIENDAM LECTIONEM CVRSORIAM

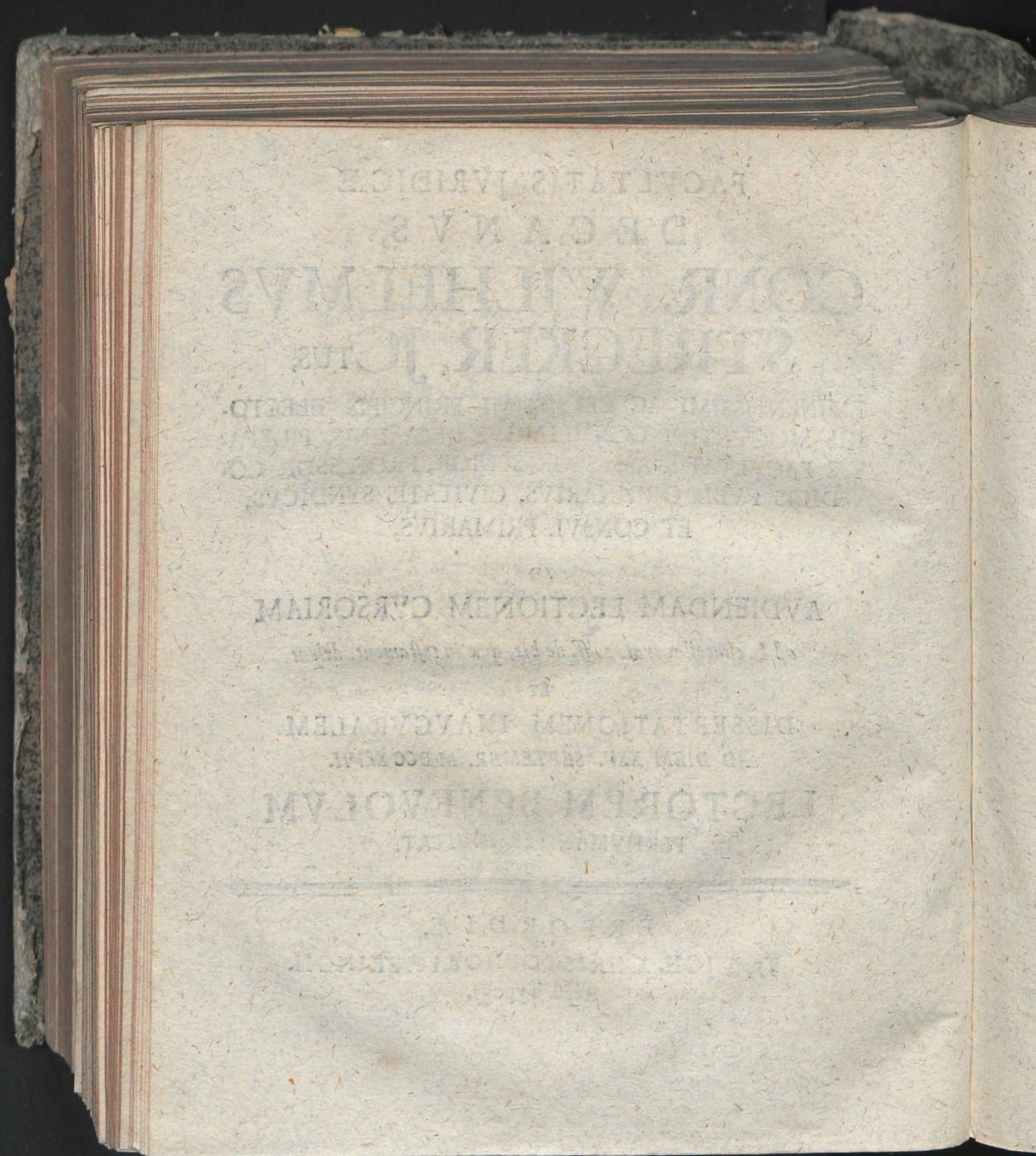
ad L. cancellaverat. 2. ff. de bis, que in testament. delent.

ET
DISSERTATIONEM IN AVGVRALEM
AD DIEM XXV. SEPTEMBR. M DCC XLVII.

LECTOREM BENEVOLVM
PER HUMANITER INVITAT.

ERFORDIAE,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGIL.
Acad. Typogr.

Variis modis Instrumentorum fides infringitur ac reprobatur, id quod contingit vel INTRINSECVS, & quidem dupliciti modo, vel quoad solennia, vel quoad causam ipsam: Primum scilicet fit quoad solennia, si Formalia, de quibus Gl. ordin. in L. generali.

3. C. de Tabular. tam in publicis in specie sic dictis, quam in publicis Notariorum, & privatis Instrumentis non ritè sunt observata. Secundò quoad causam ipsam infringitur instrumenti vis & efficacia, si scil. causa simulata est, h. e. aliud actum, quam scriptum sit: & hoc pertinet totus titulus C. plus valere quod agitur, quam quod simulatè concipitur. Aliud verò agitur, quam scribitur vel per Errorem, & hujus casus reperitur in l. 4. ff. de Legatis i. vel si ab una saltē parte Instrumento fraus adhibetur, quod in falsitatem scripturæ incidit, vel denique quando partes inter se de simulatione convenient, & talis fraus instrumento facta vero & proprio nomine appellatur simulatio, quæ iterum tribus modis committitur: vel de Re ad Rem; de quo exemplum est in L. 7. ff. mutui ff. ad SCtum Maced. vel de Contractu ad Contractum; talis casus est in l. 3. C. d. t. plus val. quod agit. quam quod scil. vel denique de Persona ad Personam, quando quis scil. per se aliquid propter prohibitionem Legis facere nequit, id tamen fieri vult, & tunc curat scribi in Instrumento, quasi per alium factum fuisset. l. 2. & l. 4. C. plus valet, quod agit. scil. Porrò corruit instrumenti valor quoad causam ipsam, si scilicet falsa sit, quæ in illo continetur; Falsum verò est instrumentum, in quo præter intentionem ac voluntatem aliquid scriptum, in quod is nunquam consenstis, nec voluit. Quandoque Instrumentorum fides EXTRINSECVS infringitur, quod fit contrarium ostendendo, si, uti verba sonant l. 14. C. de fid. Instrum. scripturæ diversæ, fidem sibi invicem derogantes, ab unâ eademque parte prolatæ; quia sic nihil firmitatis habere poterunt: modo ambæ sint publicæ, ut rectè limitat Gl. ad eandem l. Nam si altera est privata, statur publicæ tanquam potiori.

Si vero à diversis partibus producantur Instrumenta diversa, attenditur quodnam dignius sit, l. pen. C. de contr. sfp. ita tamen, ut in dubio pro reo pronunciandum sit, per l. 47. ff. de Legat. 2. Fides Instrumenti in dubium vocatur, si illius charta ucessu temporis ita corrupta sit, ut legi vix possit, nam quod non potest legi, non debet intelligi. Apostilla quoque h. c. Scriptura, quæ in fine Instrumenti adjicitur, & nobis Postscriptum audit, etiam instrumentum reddit suspectum. Hinc observandum, si completo jam instrumento quadam adhuc per modum Postscripti sint superaddenda, necessarium esse, ut hoc Postscriptum perinde ac ipsum Originale antascriptum à Partibus subscribatur, & subsignetur; alioquin autoritas ejus suspecta erit. Ex chartarum etiam diversitate, ut si sint diverse, quadam longiores, breviores, crassiores, latiores, strictiores &c. erui solet falsitas. Idem dicendum est de Atramenti & calami diversitate, quæ in parte suspecta apparet. Sic Dies & Annus diverso Atramento scripti inducunt præsumptionem falsitatis, quæ eo certior erit, si concurrat diversitas manus. Imò ex sigillis corruptis aut fractis vitium Instrumenti apparet. Porro suspectum habetur Instrumentum maculis conspersum; Maximè tamen Instrumenti fides suspecta rediditur, si interlinearis vel marginalis scriptura, Rasura, Cancellatio vel Litura, in loco suspecto & substantiam negotii concernente, commissa sit, e. g. circa annum, diem, summam debitam & reliqua Instrumenti essentialia. Quodsi tamen aliquid in instrumento radendum vel cancellandum, vel interlineatio aliqua marginalis facienda fuerit, cautela est ad servandam scripturæ fidem necessaria, ut in subscriptione ejus mentio fiat, prout Ordo noster non diu, videlicet d. 7. Jul. Ann. curr. judicavit, Notarius enim vel etiam Actarius, ut cesseret ominus suspicio, attestari debent in fine Instrumenti, se fecisse abrasionem, cancellationem & interlineationem per suam scripturam. ORD. POLIT. NOTAR. de Ann. 1512. §. die Nov. zarien sollen auch 18. STRYK. Disp. de Rasura. C. 3. n. 1. FARINAC. q. 153. p. 5. n. 102. Neque aliud dicendum est de Testamento subducto aut cancellato, nec refert, cancellatio illa si ve ab ipso Testatore, sive ab alio ejus nomine facta, sive testamentum in totum, sive quoad partem illius substantialiter, sine

sine qua illud totum subsistere nequit, cancellatum fuerit,
hinc tale testamentum infirmatur, ita ut hereditas ab intestato
venientibus deferatur. arg. l. pen. C. de Testament. Quodsi
verò heredum nomina sive institutiones duntaxat cancellatae
aut subductae sint, controversum est, an Legata & reliqua
Testamenti capitula, quæ inducta non sunt, hoc in casu sub-
sistant, & quibus tunc hereditas debeatur? respiciendum
est igitur ad testatoris, qui nomina heredum induxit, animum
& voluntatem, an scil. cum illud fecerit, scriptos heredes suā
hereditate indignos reputaverit, & hoc casu hereditas scriptis
tanquam indignis auferatur & fisco vindicatur, l. 12. l. 16. ff. ult.
ff. de his que ut indign. aufer. qui legata non inducta legata-
riis præstare tenetur, dd. ll. an vero eo animo & consilio he-
redum nomina induxerit, ut ab intestato decederet; de hoc
si constet, hereditas sine dubio debetur heredibus ab intestato,
arg. l. ult. ff. de his que in testament. delent. imò & legata
non inducta ab iis debentur, l. 3. ff. de his, que in test. del. an de-
nique de ejus animo & intentione planè non constet, num
scilicet in odium scriptorum heredum, num in favorem legiti-
morum hoc fecerit; sed neque in hoc casu dubio hereditas
legitimis heredibus est auferenda, ita tamen, ut legata non in-
ducta ex æquitate sustineantur. Quodsi non omnium sed
unius vel quorundam heredum nomina induxerit Testator,
illorum tantum institutiones infirmari, innuit l. cancellaverat
z. ff. de his que in test. del. reliqua vero testamenti capitula sal-
va manent; d. l. 2. Cancellatorum verò portiones, si non tan-
quam indignis adempræ, vel jure acrefendi cedunt cohære-
dibus, per d. l. 2. vel debentur substitutis, si illis aliqui dati. At
quid si non constet, neque probari possit, à quo, an à testa-
tore, an ab alio testamenti cancellatio facta? Hic primò
omnium videndum, an testamentum cancellatum reperiatur
penes ipsum testatorem defunctum, an penes alium & ter-
tium. Illo in casu cancellatio aut litura ab ipso testatore fa-
cta censetur; solent enim testatores ultimas suas voluntates
diligentissimè custodire, unde quicquid circa illas factum, ab
ipsis testatoribus factum præsumitur. MANTIC. de conject. ul-
tim. volunt. lib. 12. tit. 1. num. 30. & quidem consulto atque
ex voluntate, arg. l. 3. in fin. ff. de his que in testament. delent.

unde qui contrarium dicit, probare tenetur, id quod deletum est, incauté & cœtu factum fuisse, RICHTER ad d. l. 12. C. de testament. n. 69. vid. l. fin. ff. de *injust.* *rupt.* *irrit.* *fact.* testament. Exceptio est in casu, quando testamentum contineret legatum libertatis, quia singulari libertatis favore præsumitur inconsulto & propter incuriam fuisse inductam litarum. l. proxime 3. ff. de *bis que in testament.* *delet.* id quod etiam locum habet, quando legatum esset factum ad pias causas, SICHARD. d. l. LUDWELL. de ult. volunt. pag. 172. Aliud vero obirent si Testamentum penes alium & tertium reperiatur cancellatum, ubi in dubio non à testatore sed à tertio, penes quem reperitur, cancellatio facta præsumitur, DD. ad d. l. 12. C. de Testament. Unde qui hujusmodi testamentum, vel in eo cancellata, voluntate testatoris revocata & infirmata esse contendit, illud probare tenetur, quo non probato testamenti vis ac efficacia sustinetur: circa hanc materiam fusiū ad rubricatam l. *Cancellaverat.* 2. ff. de *His que in testament.* *delet.* publicè ex Cathedra discurret

NOBILIS AC CLARISSIMVS
DN. JOANNES HEVNISCHIVS,
qui, ut more recepto ejus originem, ætatisque progressum delibemus, primam aspergit lucem, Anno à Christo Salvatore nostro M DCC XX. die III. Iulii Schweinfurti, Patre Viro maximè Reverendo, Dn. JOANNE FRIDERICO HEVNISCHIO, SS. Theologiae Licentiato, & Pastore quondam in urbe patriâ primario, cuius desideratissimi Parentis amore tenerim adhuc in teneris, & quidem anno ætatis sue quinto, Superis sic voluntibus, privatus fuit; quare omnis honestæ educationis cura redundavit in Matrem ipsius adhuc superstitem, SVSANNAM DOROTHEAM, Filiam Viri quondam Prænobilis Experientissimi atque Amplissimi Dni HENRICI SCHMIDII, Medicinae Doctoris & Physici Schweinfurtensis primarii, nec non Consulis & Sexviri spectatissimi. Hic quoque piæ memorie Avus cum Matre dilectissimâ nihil magis in votis habuit, quam ut primis elementis religiosi Christianæ pertractatis, literis elegantioribus benè imbuferetur: hoc fine feliciter adepto cum consensu Procerum &

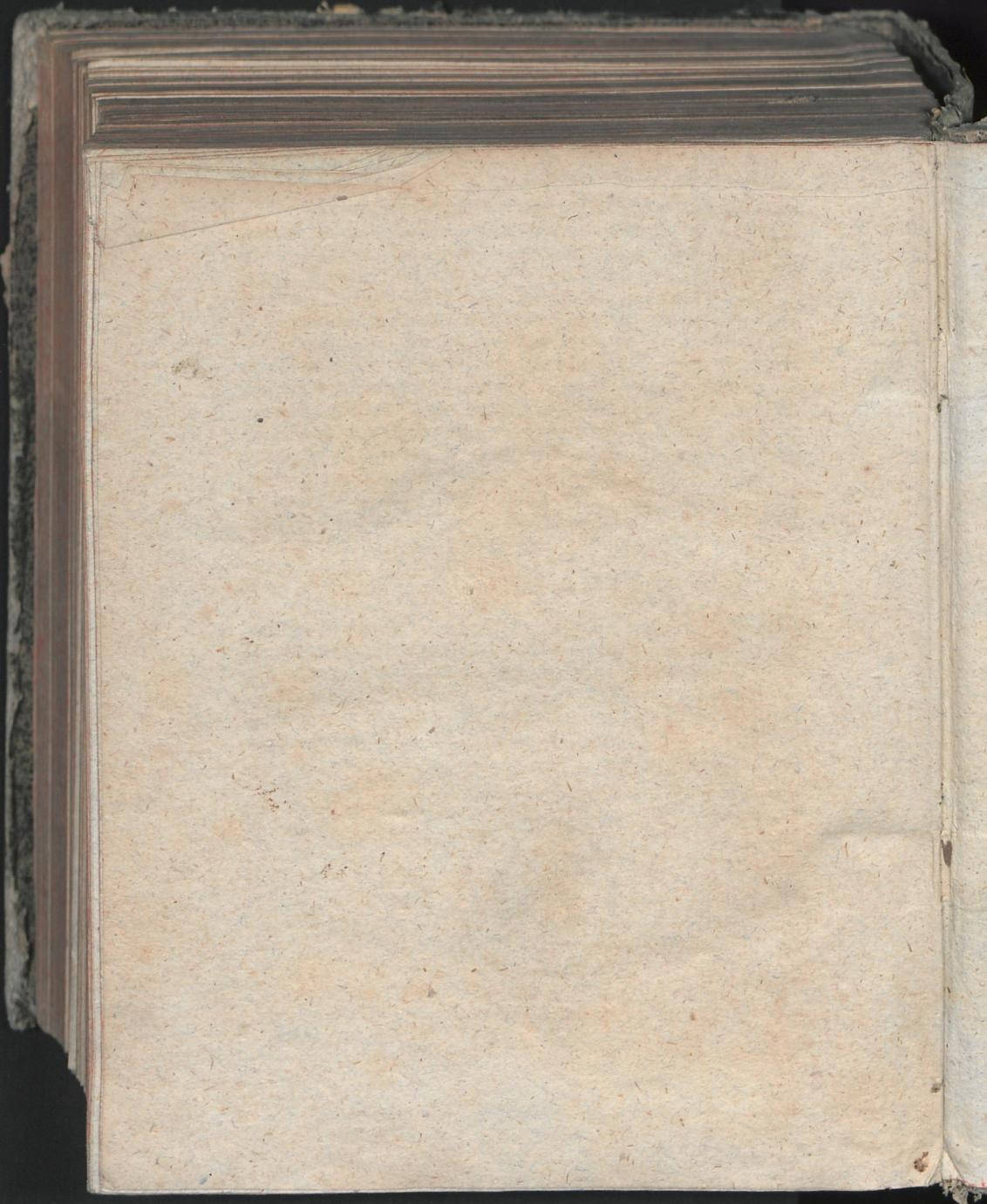
& Praeceptorum suorum in Gymnasium, quod Suevofordiae floret, translatus, in Theologicis ad intimorem Christianismi cognitionem consequendam audivit. Virum Summè Reverendum Dn. Magistrum JOANNEM ENGLERTVM, Pastorem in civitate patriâ p. t primarium & Gymnasi Professorem Publ. In Mathematicis verò Virum admodum Reverendum Dn. JOANNEM GEORGIVM MERKIVM, Archidacionum meritissimum, & Professorem Matheos celeberrimum habuit informatorem. Ia reliquis studiis elegantioribus Dn. Magistri ANTONII ENGLERTI instructio fidelissima præ cæteris placuit. Biennio transacto, & oratione valedictoria cum laude habitâ Halam Saxoniam, consanguineis & Patronis suadentibus petiti, & in celeberrimâ hac Musarum sede Domino Professore FRANCKIO, fasces Regiminis Academic i. t. tenente, in numerum civium Academicorum receptus est, ibique Dn. Professorem STIBRIZIVM in Logicis, Dn. Professorem BAVMGARTEN in Moralibus, Dn. HEINECCIVM in Institutionibus jur. civ. & denique Ill. Dn. BOEHMERVM in jure naturæ sedulò frequentavit; cum verò per totum ferè anni spatium valetudine minus prosperâ laboraverat, cursus universæ jurisprudentiæ ibidem continuare atque absolvere impeditus fuit; hinc Jenam sese convertit, studiorum suorum cursum ulterius prosequendi causa, & apud Dn. Doctorem MOTERVM collegia ad Pandectas & ad Struvii Jurisprudentiam Romano-Germanicam apud Dn. BVDERVM Collegia ad Historiam universalem & particularem, itemque ad jus feudale haud interruptâ serie frequentavit. Ill. Dn. ESTOREM in jure publico, Dn. Professorem ENGAV in jure Canonico Germanico ac Criminali Duces secutus est; Neque Gallicis Musis litare neglexit. Hisce sufficienter instrutus sub auspiciis divinis patriam reversus est, ubi tamen ultra anni spatium commoratus non fuit, sed Theoriâ Jurisprudentia pro viribus pertractata, ad Nobilem, Clarissimum & Doctissimum Dn. GOTTSCHALCK, Ordinis Senatorii Camerarium Primarium & Advocatum celeberrimum, cuius animum propensissimum jam diu ante intellexisse profetetur, Erfordiam se contulit, ut ab hoc famigeratissimo causarum Patrono exoptatam manuductionem, Theoriam cum praxi torensi

forensi conjugandi, acciperet; nec spes ipsum fefellerit;
quamvis verò selectissima hæc, haud mediocres in praxi fo-
rensi progressus faciendi, occasio ipsi ex voto atrideret, acci-
dit tamen, ut semestri spatio vix exantlato à matre sua, ipsi
charissima, Erfordiâ avocaretur, ut Wezlariam sese confer-
ret. Quare sub Auspiciis supremi Numinis Wezlariam de-
latus, ab Excellentissimo Dn. Doctore BESSERERO, ac Licen-
tiato LANGIO apud Cameram Procuratoribus ac Advocatis
celeberrimis planè singularis favoris specimina ipsi exhibita
fuisse testatur. Tandem Hieranam nostram repetiuit, petitiisque
ab Ordine nostro admitti ad Examen Candidatorum rigo-
rosum, honestæ ejus petitioni annuimus, textusque ex utro-
que jure resolvendos ei communicavimus, quos legaliter re-
solvit, & ad quæstiones in ipso examine propolitas ita re-
spondit, ut Supremis jurim honoribus dignus judicatus fue-
rit. Proinde ipsi Cathedram ad edenda reliqua Eruditionis
sue documenta aperiimus, ex qua, die crastinâ, præfatam le-
gem cancellaverat. 2. ff. de bis quæ in tesi. delent. explicabit, &
hac finitâ, Disputationem Inauguralem DE PRÆSTAN-
DIS LEGATIS INTESTAMENTO INVALIDO
RELICTIS, habebit. Ad quos Actus solennes Magnificus
& Reverendissimus Universitatis Rector, Domini Proceres
& Cives Academicæ, debita cum humanitate invitantur, ro-
gantur. Publ. sub Sigillo Facultatis Juridicæ d. 24. Sept.
M DCC XLVII.

L.S.

15554D

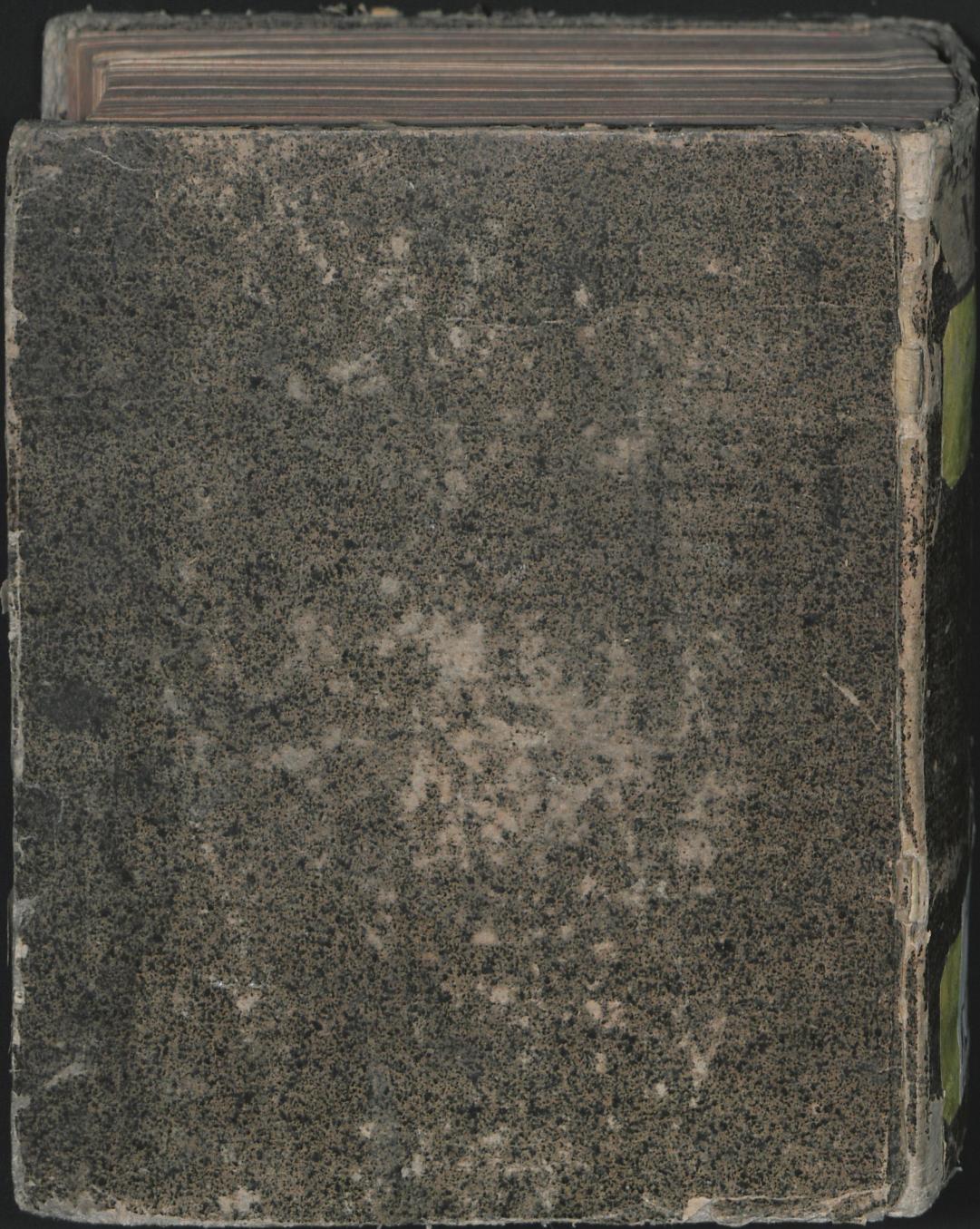
ULB Halle
005 433 053

3

KD 18-

R

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres

FACVLTATIS JVRIDICÆ
DECANVS,
**CONR. WILHELMVS
STRECKER, JC^{TUS},**

EMINENTISSIMI AC CELSISIMI PRINCIPIS ELECTO-
RIS MOGVNTINI CONSILIARIVS REGIMINIS, PRÆFA-
TÆ FACVLTATIS ASSESSOR SENIOR, PROFESSOR CO-
DICIS PVBL. ORDINARIVS, CIVITATIS SYNDICVS,
ET CONSVL PRIMARIVS,

AD
AVDIENDAM LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. cancellaverat. 2. ff. de bis, quæ in testament. delent.

ET

DISSERTATIONEM IN AVGVRALEM

AD DIEM XXV. SEPTEMBR. M DCC XLVII.

LECTOREM BENEVOLVM
PERHVMANITER INVITAT.

ERFORDIAE,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGIL.

Acad. Typogr.

